

DECIZIA nr. 378/2012
privind solutionarea contestatiei formulata de domnul x,
(CNP 1x)
inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x/03.07.2012

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr. x/20.06.2012, inregistrata la DGFPMB sub nr. x/03.07.2012, de catre Administratia Finantelor Publice sector 5 cu privire la contestatia formulata de domnul x, cu domiciliul in strxxx, sector 5, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la 16.06.2012 si inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x/20.06.2012 il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/18.05.2012, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. 140638/18.05.2012, comunicata la data de 30.05.2012, prin care s-a stabilit obligatia totala de plata in suma de x lei, reprezentand:

- x lei -TVA;
- x lei - accesorii aferente TVA.

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul x.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 5 - Serviciul Activitatea de Inspectie Fiscala au efectuat inspectia fiscala generala la persoana fizica x, pentru perioada 01.12.2006-30.06.2011.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. x/18.05.2012, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/18.05.2012, prin care s-au stabilit in sarcina persoanei fizice x" (ca reprezentant al asocierii dintre x si y) obligatii fiscale suplimentare de plata reprezentand TVA si accesoriile aferente TVA in suma totala de x lei.

II. Prin contestatia formulata domnul Manaila Marian sustine urmatoarele:

Conform raportului de inspectie fiscala a fost declarat si inregistrat in scopuri de TVA incepand cu data de 01.02.2008 cu motivatia realizarii unor tranzactii de vanzari terenuri, iar ca urmare a depasirii plafonului de scutire de TVA s-a calculat obligatia totala de plata in suma de x lei reprezentand TVA si accesorii aferente.

Contestatarul arata ca nu datoreaza aceasta suma, deoarece vanzarile de terenuri efectuate nu sunt in sfera de TVA.

In anul 2008, organul fiscal a analizat 5 vanzari de terenuri intravilane in baza totala de x lei, numai ca incadrarea calitatii acestor terenuri in sfera TVA este gresita, intrucat conform art.141, alin.2, lit.f) se datoreaza TVA pentru livrari de terenuri ce sunt construibile si incadreaza terenurile intravilane ca fiind construibile fara sa justifice acest fapt si nu analizeaza in contractele de vanzare cumparare din care a extras sumele, faptul ca aceste terenuri nu sunt construibile (de exemplu teren "drum de acces" prezent in aceste contracte e imposibil sa fie construibil).

Avand in vedere ca prin raportul de inspectie fiscala s-a stabilit TVA colectata pentru teren intravilan si nu pentru teren construibil contesta legalitatea obligatiei de plata stabilita.

Temeiul de drept conform caruia vanzarea de terenuri intravilane libere de constructii a fost supusa TVA de catre organul fiscal este art.126 alin.(9) din Codul fiscal si arata ca acest temei precizeaza cu totul altceva, respectiv tipul operatiunii impozabile.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de x lei stabilita prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. x/18.05.2012

DGFPMB prin Serviciul solutionare contestatii este investita sa se pronunte daca datoreaza TVA stabilita in suma de x lei, in conditiile in care la calculul cifrei de afaceri se au in vedere inclusiv operatiunile scutite fara drept de deducere (vanzarile imobiliare scutite de TVA).

Perioada verificata in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata este 01.12.2006-30.06.2011.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. x/18.05.2012, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 5 au constatat urmatoarele:

In perioada 01.12.2006-30.06.2011, domnul x si doamna x au efectuat in asociere achizitii si vanzari de terenuri intravilane/extravilane în baza unor contracte de vânzare-cumpărare, fara ca asocierea reprezentata de persoana fizica x sa se inregistreze fiscal in scopuri de TVA, fără a calcula, evidenția și fără a vira la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă, pe considerentul că nu este persoană impozabilă, iar activitatea de vânzare a terenurilor nu reprezintă activitate economică ce intră în sfera de aplicarea taxei pe valoarea adăugată.

Organele de inspecție fiscală au constatat că începând cu data de 01.02.2008, contestatarul avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal conform art. 152 pct.3 din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, întrucât a realizat in anul 2007 încasări din activitatea de vânzare de terenuri (conform anexa nr.2 la raportul de inspectie fiscala), depășind astfel plafonul de scutire de 35.000 EURO, conform art.152 alin.(1) din același act normativ.

Pentru nerespectarea acestor prevederi legale și ca urmare a faptului că acesta nu a calculat, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă încasărilor in anul 2008 din vânzarea a terenurilor intravilane realizata după data depășirii plafonului de scutire, organele de inspecție fiscală au stabilit prin decizia de impunere contestată o taxa pe valoarea adăugată datorată de contestatar în sumă de x lei.

Intrucat prin Raportul de inspectie fiscala nr. x/18.05.2012, AFP Sector 5 a constatat ca operatiunile realizate de x si x reprezinta operatiuni cu caracter economic, care nu sunt scutite de taxa pe valoarea adaugata si pentru care asocierea dintre cele doua persoane avea obligatia de a se înregistra ca platitoare de TVA dupa depasirea plafonului de venituri realizate din operatiuni impozabile în decursul unui an fiscal, a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. x/18.05.2012, prin care au stabilit in sarcina domnului x (CNP x), reprezentantul asocierii, obligatia de plata in suma de x lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Prin contestatia formulata contestatarul invoca in esenta faptul ca in anul 2007, desi a realizat vanzari de terenuri intravilane, organul fiscal nu a verificat faptul ca sunt construibile si ca atare nu trebuiau luate in considerare la calculul cifrei de afaceri.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 126 alin (1) lit.a), b), c) și d) si alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal:

„Art. 126 **-(1)** Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

“(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143-144¹;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri și achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.”

În ceea ce privește regulile aplicabile regimului special de scutire, acestea sunt reglementate la art.152 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art.152 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ (1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art.126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).”

În ceea ce privește încadrarea tranzacțiilor imobiliare, începând cu 01.01.2007, art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, așa cum a fost modificat în baza OUG nr.106/2007, prevede scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru următoarele operațiuni:

„**Art.141-** (2) Urmatoarele operatiuni sunt, de asemenea, scutite de taxa:

(...)

- **f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren constructibil, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:**

1. teren constructibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul

transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării.”

Norme metodologice:

37. (1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil, inclusiv terenul aferent unui bun imobil, urmează regimul bunului imobil dacă sunt proprietăți indivizibile.

(2) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții care nu a suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a acesteia. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia bunul este înregistrat în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(3) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia cu valoarea transformării respective este majorată valoarea activului corporal fix.

(4) O construcție care nu a fost ocupată în sensul prevăzut la alin. (2) va fi considerată o construcție nouă până la data primei ocupări, chiar dacă livrarea intervine înainte de această dată.

(5) Excepția prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică numai în cazul persoanelor care devin impozabile în sensul art. 127 din Codul fiscal pentru livrarea de construcții noi, de părți ale acestora sau de terenuri construibile.”

Din dispozițiile legale invocate rezulta că la stabilirea cifrei de afaceri se au în vedere atât livrarile de bunuri și prestări servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, cât și livrarile scutite cu drept de deducere, cât și cele fără drept de deducere prevăzute, inclusiv cele prevăzute la art. 141 alin. (2), lit. f) din Codul fiscal.

Astfel, precizările contribuabilului vizând faptul că în anul 2007 a efectuat vânzări de terenuri ce erau intravilane, dar erau neconstruibile nu este întemeiată și nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Mai mult, solicitarea acestuia ca organul fiscal să demonstreze că terenurile erau construibile este neîntemeiată în condițiile în care potrivit art. 206 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”,
obligatia de a dovedi îi aparține acestuia în întregime.

Celelalte motivații ale contestatarului vizând faptul că terenurile înstrăinate aveau și drumuri de acces ce nu erau construibile sunt lipsite de relevanță în condițiile în care Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții republicată, cu modificările ulterioare și ale Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005, prevede următoarele:

Legea nr. 50/1991

"Art. 2. - Autorizația de construire constituie *actul final de autoritate* al administrației publice locale pe baza căruia este permisă executarea lucrărilor de construcții corespunzător măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, conceperea, realizarea, exploatarea și postutilizarea construcțiilor”.

"Art. 6. - (1) **Certificatul de urbanism este actul de informare** prin care autoritățile prevăzute la art. 4, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice și ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, după caz, avizate și aprobate potrivit legii, **fac cunoscute solicitantului elementele privind regimul juridic, economic și tehnic al terenurilor și construcțiilor existente la data solicitării și stabilesc cerințele urbanistice care urmează să fie îndeplinite în funcție de specificul amplasamentului, precum și lista cuprinzând avizele și acordurile legale, necesare în vederea autorizării.**

(5) Certificatul de urbanism nu conferă dreptul de a executa lucrări de construcții”.

"Art. 23. - (1) Intravilanul localitatilor se stabileste prin planurile generale de urbanism - PUG -, aprobate potrivit legii.

(2) Ulterior aprobarii Planului General de Urbanism - PUG - pot fi introduse in intravilanul localitatilor si unele terenuri din extravilan, numai in conditii temeinic fundamentate pe baza de planuri urbanistice zonale - PUZ -, aprobate potrivit legii.

(3) **Terenurile destinate construirii** se scot din circuitul agricol, temporar sau definitiv, potrivit legii".

"Anexa nr. 2 - Definirea unor termeni de specialitate utilizati in cuprinsul legii

• **Intravilanul localitatii**

Teritoriul care constituie o localitate se determina prin Planul urbanistic general (PUG) si cuprinde **ansamblul terenurilor de orice fel, cu/fara constructii, organizate si delimitate ca trupuri independente, plantate, aflate permanent sub ape, aflate in circuitul agricol sau avand o alta destinatie, in cadrul caruia este permisa realizarea de constructii**, in conditiile legii".

Norme metodologice aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005

"Art. 57. - Terenuri pentru constructii

(1) Prin imobil, in conformitate cu prevederile Legii, se intelege teren si/sau constructii.

(2) **Terenurile pentru constructii sunt cuprinse in intravilanul localitatilor si, in functie de destinatie si utilizare, pot fi:**

a) terenuri ocupate - terenurile cu constructii de orice fel (supraterane ori subterane), clasificate potrivit legii, inclusiv amenajarile aferente;

b) **terenuri libere - terenurile fara constructii, de orice fel (supraterane ori subterane), inclusiv amenajarile aferente;**

c) **terenuri aparent libere - terenurile fara cladiri**, asigurand functiuni urbane de interes public stabilite si executate in baza prevederilor documentatiilor urbanistice legal aprobate (spatiile verzi si de protectie, locuri de joaca pentru copii, trasee ale retelelor tehnico-edilitare subterane - inclusiv zonele de protectie aferente -, rezerve pentru largirea ori modernizarea cailor de comunicatie etc.).

(3) **Autorizarea executarii lucrarilor de constructii de orice fel pe terenurile descrise la alin. (2), este permisa numai in stricta corelare cu respectarea functiunilor stabilite prin prevederile documentatiilor de urbanism avizate si aprobate, potrivit legii".**

Avand in vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si prevederile legale in materie rezulta ca organele de inspectie fiscala in mod legal si corect au stabilit faptul ca la calculul cifrei de afaceri se au in vedere toate tranzactiile cu terenuri, fie ca sunt construibile sau neconstruibile. Astfel, organul fiscal a stabilit corect in sarcina persoanei fizice x, taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de x lei aferenta celor cinci tranzactii constand in vanzarea in anul 2008 a terenurilor intravilane avand categoria de folosinta curti constructii, fapt pentru care contestatia se va **respinge ca neintemeiata pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita de plata in suma de x lei**, stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. x/18.05.2012 emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP sector 5.

3.2 Referitor la suma de x lei reprezentand majorari si penalitati de intarziere aferente TVA

Cauza supusa solutionarii este daca AFP sector 5 a stabilit corect accesorii aferente TVA in suma de x lei prin Decizia de impunere nr. x/18.05.2012, in conditiile in care la punctul 3.1 al prezentei decizii s-a retinut ca fiind datorat debitul in suma de x lei reprezentand TVA.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. x/18.05.2012, AFP sector 5 a stabilit in sarcina contribuabilului o diferenta de TVA de plata in suma de x lei la care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma totala de x lei, calculate astfel:

- x lei- majorari de intarziere calculate pe perioada 29.04.2008-16.05.2012;

- x lei- penalitati de intarziere calculate pe perioada 01.10.2010-16.05.2012.

In drept, dispozitiile art. 119 alin. (1) si art. 120 alin. (1) si (7) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat aplicabil pana la 01.07.2010 prevad:

Art. 119 -(1) **“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere”.**

Art.120- (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, **majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.**

(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale. "

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“Art. 120¹- (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la suma de x lei reprezentand accesorii aferente TVA, individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. x/18.05.2012, se retine ca stabilirea in sarcina contestatarului de majorari si penalitati de intarziere aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar intrucat in ceea ce priveste debitul de natura taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei,

contestatia a fost respinsa ca neintemeiata, iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al accesoriilor, aceasta se va respinge si pentru suma de x lei, cu titlu de accesorii, conform principiului de drept "**accessorium sequitur principalem**".

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.126 alin.(1) si alin.(9), art.141 alin.(2) lit.f), art.152 alin.(1), alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții republicata, cu modificarile ulterioare si ale Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005 si ale art.119, art.120, 120¹ si art.216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de x impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. x/18.05.2012, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 5 pentru suma totala de x lei reprezentand TVA in suma de x lei si accesorii aferente TVA in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.